

LAIKRAKSTS VIDUSKURZEMEI

LAIMĪGU JAUNO GADU!

Kurzemnieks

Pirmdiena, 2019. gada 30. decembris

Cena
0,68 eiro

Nr. 149
(11 531)

Piektdien, 3. janvārī:

- Tuvplānā – skrudenieks Jānis Blūms.
- Kurmāles jaunumi un plāni.
- Vai mednieki plēšas par teritoriju?
- Jauniešu brīvprātīgais darbs.
- Kā nepamest jaunā gada apņemšanos.
- *Nepalaid garām!* – visi pasākumi.

ISSN 1407-9755

Viņi par sevi lika runāt un rakstīt

Agnese Čiče, Aiga Žile, Aigars Silis, Andra Zvejniece, Andris Rieksts, Andris Treimanis, Annemarija Gulbe, Antoņina Valeiņa, Artis Šimpermanis, Dace Martinova, Dace Oberšate-Veisa, Dace Priede, Dace Šēle, Daina Girvaite, Daniela Reimane, Dzintars Leja, Džesika Logina, Edgars Račevskis, Gatis Mārtiņš Bezelīga, Grigorijš Rozentāls, Hilārijs Lazda, Igors Verners, Ilze Ose, Ilze Supe, Indra Visocka, Inese Goldmane, Iveta Brence, Jānis Blūms, Jānis Iesalnieks, Jānis Osis, Jeļena Miežīte, Kārlis Freimanis, Klāvs Šlakorcins, Kristis Neilands, Madara Atiķe, Maija Jankovska, Mārtiņš Burke-Burkevics, Oto Brantevics, Rihards Valtenbergs, Roberts Serpāns, Rudīte Losāne, Sandis Japēņins, Sintija Neščadima, Uģis Jocis, Vanda Bondare-Ansberga, Viesturs Cimermanis, Viesturs Liepiņš, Zita Serdante.

Kāds ir bijis aizvadītais gads, un kādu prognozējat nākamo?

Dace Reinkopa, Kuldīgas novada pašvaldības kultūras nodaļas vadītāja

Lielas investīcijas

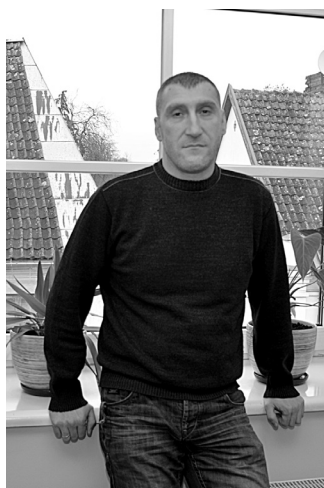
Lielu satricinājumu nav bijis – darām ikdienas darbu. Pārmaiņas varētu nest administratīvi teritoriālā reforma.

Kultūrā gads bijis notikumiem bagāts, bet vispirms jāmin ieguldījumi infrastruktūrā gan Kuldīgā, gan pagastos. Daudz ieguldīts muzeju nozarē. Kuldīgas novada muzeja krājums ieguvis jaunas telpas – kaut cik atbilstošas mūsdienu prasībām. Tas ir milzīgs solis uz priekšu, un kolektīvs pārmaiņās ielicis lielu darbu. Daļa krājuma tiks pielāgota tā, lai būtu publiski pieejama. Basos atklāta ekspozīcija *Suitu godi*. Tā jau piesaistījusi daudz apmeklētāju, un plānojam publicitāti palielināt, lai tā kļūtu par populāru

tūrisma objektu. Sākusies radošā klastera būvniecība vienā Kuldīgas vecās slimnīcas ēkā. Tas ir nozīmīgi, jo cieši saistīts ar kultūrvēsturisko mantojumu un būs viens no kultūras objektiem ar lielu potenciālu. Laukos bijusi aktīva kultūras dzīve, organizēts daudz pasākumu, radītas jaunas, veiksmīgas lietas, piemēram, Vārmes pasākums *Mana ģitārspēle vasarai*. Lielu akcentu liekam uz sadarbību ar pagastiem, lai aktivizētu kultūras dzīvi novadā. Labi izdevās koncerti muižās un baznīcās – bija liela gan vietējo cilvēku, gan kuldīdznieku atsauce. Ļoti labs sākums sadarbībā ar Alsungas novadu un Jūrkalnes pagastu bija

Atvērtajām kafējnicām suitas, kas tapa Latvijas-Igaunijas kopprojektā. Ir iecere to turpināt. Tie ir tikai daži spilgti kultūras notikumi, kam bijušas labas atskaņas. Pārmaiņas Kuldīgas Pilsētas svētku organizācijā ienesa jaunus vaibstus, un šādā virzienā jādodas arī nākamgad. Sabiedrības vēlēšanās un tradīcijas mainās – jāiet laikam līdzi. Par 18. novembra koncertu dzirdēts ļoti daudz labu atsauksmju. Kad tiks apstiprināts budžets, zināsim, ar kādu vērienu varam darboties nākamgad. Viens no svarīgākajiem būs 11. Starptautiskais Kārļa Davido-va čellistu konkurss. Jūnijā būs liels pasākums, kura iniciatīva nākusi no

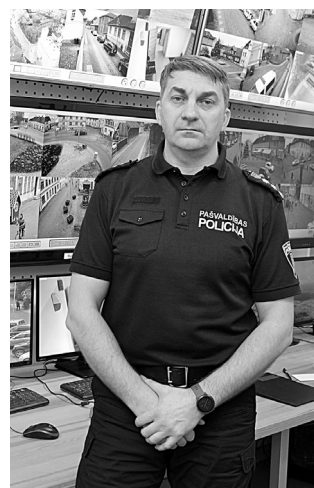
deju kolektīvu vadītājiem un kurā piedalīsies ap 35 kolektīviem. Tā ir laba tendence – tikko iniciatīva nāk no darītājiem, uzreiz ir cita motivācija. Turpināsim sadarbību ar Imanta Ziedoņa fondu *Vieglī*, kas ieguvis programmas *LEADER* atbalstu vides objektam *blakus kulturālajam kartupeļu laukam*. Jaunas iezīmes būs kultūras iestāžu darbībā. Jauna vadītāja ir Kuldīgas mūzikas skolai – Andra Zvejniece – un Kuldīgas bibliotēkai – Daina Girvaite. Katra nāk ar jaunām domām, un tas noteikti nesīs pozitīvas pārmaiņas. Priecājamies par filmas *Dvēseļu pute- nis* panākumiem, jo galvenajā lomā ir Oto Brantevics no Turlavas.

Jānis Sprugevics, Valsts vides dienesta vecākais inspektors

Augšupejoša līkne

Es teikšu, ka gads bijis ar augšupejošu līkni – no vidēja uz labu. Vairākas jomas ir sakārtojušās, ir jauns kolēģis, tāpēc vieglāk strādāt, dienestam ir jauna vadība, kas ļauj cilvēkiem strādāt, un tas ir ļoti svarīgi. Jauno vadītāju gaidījām ar dažādām izjūtām, bet šobrīd ir ļoti labi. Nozīmīgs aizvadītajā gadā arī tas, ka bija parādījusies informācija par zemūdens maluzvejniekiem un ka izdevās viņus nokert, tādējādi pierādot, ka cīņa ar tiem notiek. Policijā par šiem gadījumiem ierosinātas krimināllietas, un mēs savukārt zinām, kurām vietām pievērst pastiprinātu uzmanību. Par Jauno gadu – pēc manas pieredzes labāk neko negaidīt, lai nesānā vilšanās. Esmu jau tajā vecumā, kad gribas strādāt tā mierīgi, bez liekiem satricinājumiem. Ir pārmaiņu laiks, un tādā nav viegli dzīvot. Es sagaidu zināmu stabilitāti.

Kaspars Šabāns, Kuldīgas novada pašvaldības policijas priekšnieks

Mēs augam

Pērno gadu varu vērtēt kā labu. Esam nonākuši līdz velopatruļas atjaunošanai. Šogad tas līdz galam netika realizēts, bet nākamajā gadā tā sāks pilsētā patruļēt. Ir uzlabojusies sadarbība ar Valsts policiju un Valsts vides dienestu, ar kuras inspektoriem ļoti bieži rīkojam kopīgas pārbaudes. Par automašīnu stāvēšanas noteikumu pārkāpumiem ir palielinājies izrakstīto administratīvo paziņojumu skaits – nu jau ap 1000. Tas vien pierāda, ka strādājam aktīvi. Vēl ievēribas cienīgs ir fakts, ka šogad sākām atjaunot un arī uzlabot videonovērošanas kameru tīklu pilsētā. Lai Ventā varētu uzraudzīt licencēto makšķerēšanu, no Vides fonda ir iegūta nozīmīga tehnika: drons, kameras, motorlaivas motors. Arī pilsētas vadība mums sniedz neatsveramu palīdzību, jo mēs augam un attīstāmies. Kolektīvs šogad papildinājies ar jaunu kolēģi. Ko sagaidu no jaunā gada? Protams, uz sevi jāpaskatās arī paškritiski un jāsaprot, ka vienmēr kaut ko var izdarīt labāk. Lai turpinās attīstība!

Īrisa Balode, Kuldīgas slimnīcas iekšējā slimību nodaļas vecākā māsa

Cerību neatmet

Gads bija ļoti grūts. Vismaz mūsu nodaļā pacienti ir aizvien smagāk slimi. Pēdējos četros gados neesam sagaidījuši nevienu jauno māsu, kaut cenšos viņas piesaistīt. Savulaik ir izdevies to izdarīt, bet pēdējos gados pat praksē nenāk. Prieks gan šogad bija par vienotību, ar kādu cēlāmiem kājās un piedalījāmies protesta akcijās. Mēs tiešām gribam, lai tiktu sadzirdēti. Situācija veselības aprūpē ir smaga, un tā jārisina, jādomā, kā to izdarīt. Vieni mēs to nevaram. Arī nākamgad, šķiet, nekas daudz nemainīsies, kaut katru gadu ceram, ka valdība mūs sadzirdēs. Domāju, ka pacienti arī nākamgad būs tikpat smagi. Diemžēl daudzi nāk ar ļoti ielaistām slimībām, jo pie ģimenes ārsta ir rindas, bet rezultātā tieši mūsu nodaļai jāglābj, ko var. Protams, ceram, ka kaut nelielais algas pielikums tiks jaunajām māsām apdomāties palikt strādāt Latvijā. Katru gadu skolu beidz vismaz 200 māsu, bet līdz perifērijai nonāk reti. Nespej uzrunāt arī Eiropas atbalsts tiem mediķiem, kuri nāk strādāt ārpus Rīgas. Ja nemaldos, jaunajām māsām tie ir 7000 eiro. Bet arī tas nekonkurē ar ārzemēm. Tomēr strādājam un visu laiku ceram uz jaunajiem spēkiem.

Krišs Neilands, riteņbraucējs

Uz pleciem lielāka nasta

Šis gads bijis labāks nekā iepriekšējais. Katru gadu panākumi ir arvien labāki, rezultāti aug. Taču vēlos atrisināt problēmu – panākt, lai sezonā ir stabilitāte. Pārsteigums bija, kad pasākumā *Latvijas Gada balva sportā* saņēmām balvu *Gada uzlecošā zvaigzne*. Tikpat liels pārsteigums bija uzzināt, ka šai balvai esmu izvirzīts. Nav pierasts, ka tur nominē kādu šosejas riteņbraucēju, un ir gandarījums, ka kāds no tiem beidzot to saņem. Prieks, ka cilvēki to novērtē. Tas nozīmē arī to, ka viss tiek darīts pareizā virzienā. Tas mani ļoti motivē. Nākamais gads savā ziņā būs sarežģītāks – uz pleciem jānes lielāka nasta. Esmu pagarinājis divu gadu līgumu ar savu komandu, kura nākamgad sauksies *Israel Start-Up Nation*. Tā ieguvusi pasaules tūres licenci un startēs visās augstākajās sacensībās. Ja salīdzinām, tad riteņbraukšanā pasaules tūre ir tas pats, kas hokejā NHL vai basketbolā NBA. Mans lielākais mērķis būs tikt sastāvā un piedalīties braucienā *Tour de France*. Nevar aizmirst arī to, ka nākamais ir olimpiskais gads. Latvijai ir divas vietas, un uz tām konkurē trīs braucēji: es, Toms Skujiņš un Emīls Liepiņš. Kurzemnieka lasītājiem jaunajā gadā vēlu veselību – tā ir galvenā.

Santa Dubure, Kuldīgas novada pašvaldības izglītības nodaļas vadītāja

Jāmācās sadarboties

Izglītībā svarīgākā bija jaunā mācību satura ieviešana pirmsskolā. Gatavošanās tai ietver plānošanu: kā skolotājs sadarbosies ar kolēģiem, lai skolēniem iedotu saturu nevis tikai vienā mācību priekšmetā, bet draudzīgā lokā – kopīgu saturu. Tas nebūt nav viegli, jo prasa mainīt pieeju, redzējumu. Tas liek domāt par pieaugušo sadarbības prasmi. Lai skolēns uz mērķi virzītos sekmīgi, svarīgi, lai viņš justos labi. Lai vide, kurā viņš atrodas skolā un arī mājās ģimenē, ir draudzīga. Šajā jomā daudz darba bijis mūsu starpinstitutionālajai komisijai, kurā risinām dažādas situācijas. Svarīgs notikums: Vilgāles pamatskolā ieviesta jauna pieeja izglītībai – tiek izmantotas Montessori pedagoģijas metodes. Pelču speciālā internātpamatskola-attīstības centrs kļuvis par Viduskurzemes pamatskolu-attīstības centru. Atšķirīgi nekā līdz šim esam sākuši organizēt pieaugušo izglītību. Nākamgad aktualitāte ir skolēnu Dziesmu un deju svētki. Turpināsim uzlabot mācību iestāžu vidi. Strādājam ar skolēniem, pedagogiem būs jāveido individuālie plāni.

Aigars Zvingulis, kokapstrādes uzņēmuma AJG plus īpašnieks

Ceru, ka būs labāks

Šis gads uzņēmumā bija ļoti grūts. Papīra malka Skandināvijas tirgū maksāja 45 dolārus, bet pie mums to iepirka par 60 dolāriem. Tādēļ mežizstrāde Latvijā gāja uz urrā, bet mūsu ražošanu tas ietekmēja tā, ka izejmateriāliem bija augsta cena. Tajā pašā laikā pasaulē bija vērojama lejupslīde pieprasījumā pēc zāgmateriāliem un ražotājam bija problēmas ar noieta tirgu. Kراسi samazinājās cena gala produktam. Cena bija ļoti arī tāpēc, ka Vācijā ļoti lielā platībā mežos bija iemeties kaitēklis – tā sauktais mizgrauzis. Cita varianta nav, kā šos mežus izcirst. Līdz ar to radās lieli nekvalitatīvas koksnes resursi un vācieši nepirka no mums zāgmateriālus. Mums produkcijas cena stipri samazinājās. Tā izveidojās situācija, ka šogad ražojām nevis ar plusa, bet mīnusa zīmi. Bija uzņēmumi, kuri to neizturēja un ražošanu pārtrauca. Uz nākamo gadu liekam lielas cerības. Cenas ir stabilizējušās. Ceram, ka zemāk nekritis un noieta tirgū tās mazliet celsies.

Rendas pagastā – traģisks ugunsgrēks

Naktī uz 22. decembri Rendas pagasta mājās *Īvandes* izcēlies ugunsgrēks. Ugunsdzēsēji glābēji no ēkas evakuējuši divus cilvēkus, bet viens gājis bojā.

Kā vēsta Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta informācija, ieradoties notikuma vietā, ugunsdzēsēji glābēji konstatējuši, ka vienkārtīga koka

dzīvojamā māja deg ar atklātu liesmu un tai jau ir iebrucis jumts. Pirms ugunsdzēsēju glābēju ierašanās no mājas evakuējušies divi cilvēki. Ugunsnelaimē dzīvību zaudējis viens cilvēks un ģimenes mīlulis – suns. Ugunsdzēsēju glābēju sniegtā informācija vēsta, ka kopējā ugunsgrēka platība bijusi 188 m², tajā pilnā platībā degusi dzīvojamā māja un vieglā automašīna.

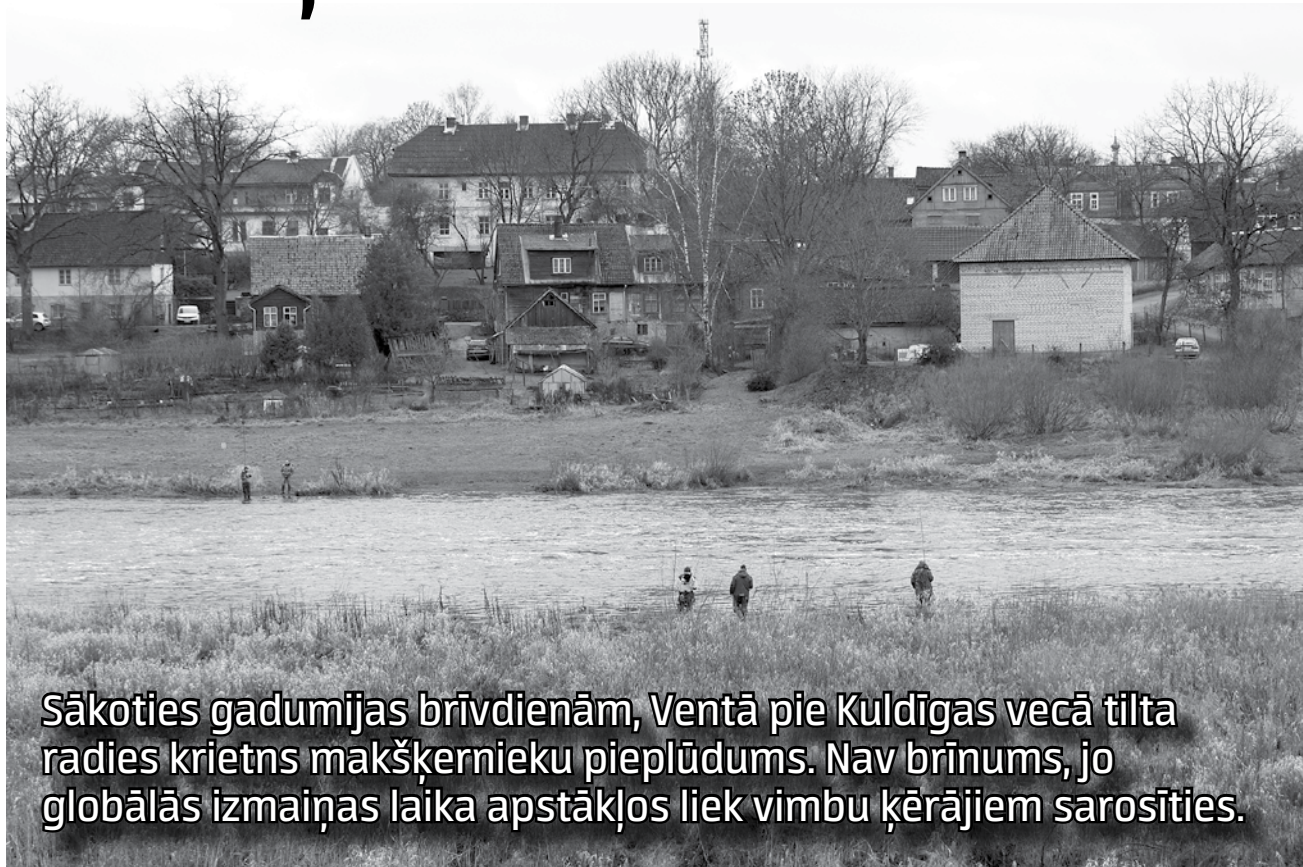
Ugunsgrēks likvidēts 9.12.

Ugunsnelaimē pilnībā sadegusi visa ģimenes iedzīve, dokumenti.

Lai arī sociālajos tīklos sāka ziedojumu vākšana ugunsgrēkā cietušajiem, ģimenes draugs, ar kuru sazinājās *Kurzemnieks*, paziņoja, ka cietušie no komunikācijas ar presi atsakās.

Alberts Dinters

Siltais decembris pulcē makšķerniekus

Sākoties gadumijas brīvdienām, Ventā pie Kuldīgas vecā tilta radies krietns makšķerņu pieplūdums. Nav brīnums, jo globālās izmaiņas laika apstākļos liek vimbu ķērājiem sarosīties.

Pašlaik Kuldīgā aktīvi kļuvi vimbu makšķerņi.

Visvairāk makšķerņu, kā novēro *Kurzemnieks*, ir pie Alekšupītes ietēkas Ventā, licencētās makšķerēšanas B zonā. Lai tajā nodarbotos ar copi, katram makšķerņim jāiegādājas speciālas atļaujas. Tieši to pirkšana parāda, ka šādos laika apstākļos, kad termometra stabiņš turas krietni virs nulles, Kuldīga var sagaidīt būtisku copmaņu aktivitāti. Kopš decembra sākuma internetā dienā tiek nopirkta 15–20 vienas dienas atļaujas, un tas ir

lielākais skaits, kopš ieviestas licencētās makšķerēšanas zonas. To pašu rāda dati no licenču tirdzniecības vietas *Rietumu naftā*. Piemēram, oktobrī nopirkta sešas, novembrī – astoņas vienas dienas atļaujas, bet decembrī skaits sasniedzis jau 38. Kā liecina novērojumi, šogad uz vimbām Kuldīgā dodas ne tikai vietējie, bet arī viesi no citām Latvijas malām, kā arī Lietuvas. Kā *Kurzemniekam* atzīst makšķerņi, loms katru dienu atšķiras: viendien ķeras ļoti labi, citudien krastā

tiek izcelts vien pāris zivju. Visvairāk vimbas pie tilta pulcējas tad, kad ūdens līmenis ceļas, bet, kad tas krītas, cope var beigties bez rezultāta.

Laika apstākļu novērojumu vēsturē šis gads pārliecinoši kļuvis par siltāko – vidējā gaisa temperatūra Latvijā par trim grādiem desmitdaļām apsteigusi 2015. gada rādītājus. Tā liecina Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centra dati.

Alberta Dintera teksts un foto

Pilsētā apsveiks citādi

No janvāra Kuldīgā mainīsies senioru jubilāru apsveikšana.

Tos, kuri svinēja apaļas jubilejas, sākot ar 75 gadiem, piecus gadus mājās apciemoja kuldīdzniece Marija Gutlande, gaviļniekiem nogādājot pašvaldības apsveikumu un 30 eiro vērtu dāvanu. Līdz ar Marijas kundzes došanos pelnītā atpūtā, turklāt ņemot vērā banku prasību samazināt darījumus ar skaidru naudu, turpmāk Kuldīgā dzīvojošie jubilāri apsveikuma kartīti saņems pa pastu deklarētajā dzīvesvietā. Tai tiks pievienots iesniegums – tas jāaizpilda, norādot bankas kontu, uz kuru pārskaitīt 30 eiro, un jānosūta vai jānogādā domē Baznīcas ielā 1. Naudu jubilārs saņems bankas kontā. Ja sava konta nav, iesniegumā var norādīt radnieka vai citas uzticības personas kontu. Ja arī tas nav iespējams, seniori aicināti zvanīt dzimtsarakstu nodaļas vadītājai Ilonai Ķesterei pa tālruni 63323845, lai vienotos par naudas nogādāšanu. Pagastos kārtība paliek nemainīga.

Varēs nodot elektropreces

Kuldīgas komunālo pakalpojumu akcijā janvārī un februārī, iepriekš piesakoties, bez maksas varēs nodot neizjauktas elektropreces.

Kuldīgā tās savāks 6. februārī, jāpiesakās līdz 30. janvārim. Kurmāles, Turlavas, Laidu, Pelču un Snēpeles pagastā nodošana 16. janvārī, pieteikšanās līdz 9. janvārim. Gudeniekos, Īvandē, Ēdolē un Padūrē šos priekšmetus savāks 23. janvārī, jāpiesakās līdz 16. janvārim. Rumbas, Vārmes, Rendas un Kabiles pagastā – attiecīgi 30. janvārī un 23. janvārī. Pa tālruni 63322380 var pieteikt tādas elektropreces, kuru kopējais svars ir vismaz 15 kg.

CSDD 2. janvārī strādās visu dienu

Informācijā par Ceļu satiksmes drošības direkcijas darba laiku gadumijas dienās ieviesusies neprecizitāte. Ceturtdien, 2. janvārī, visi klientu centri būs atvērti.

Šodien, 30. decembrī, darbdiena ir par stundu īsāka, bet rīt, 31. decembrī, centri būs slēgti.

No vecām mājām uz nedaudz labākām

Kuldīgas novada domes deputāti piekrituši iemītniekus no *Norvillām* Laidos un *Sedolām* Valtaiķos pārvietot uz ēkām, kas ir labākā tehniskā stāvoklī.

Iepazīstinot deputātus ar Laidu pagasta pārvaldes ierosinājumu, pašvaldības izpilddirektore vietniece Agnese Buka atzina, ka tagad tikai sākas process, kas saskaņots ar pagasta pārvalžu stratēģiju, – no iedzīvotājiem pamazām atbrīvot vecās ēkas, kuru apsaimniekošanā jāiegulda milzu nauda. Piemēram, Laidu pagastā esot ap 100 pašvaldības dzīvokļu, no kuriem brīvi 20, tādēļ ar *Norvillu* un *Sedolu* iedzīvotāju izmitināšanu problēmu nebūšot.

Deputāti sprieda, ko pēc tam darīt ar atbrīvotajiem graustiņiem. Piemēram, *Norvillas* atrodas uz citu zemes, tādēļ maz ticams, ka kāds vēlēties tās pirkt. Domes priekšsēdes vietnieks Viktors Gotfrīdsons pieļāva, ka gan jau pašvaldība būs spiesta ēku nojaukt.

Inguna Spuleniece

Dūmu detektoriem – līdz desmit eiro

Kuldīgas novada sociālais dienests maznodrošinātiem un trūcīgiem cilvēkiem no 1. februāra atmaksās līdz desmit eiro par dūmu detektoru ierīkošanu mājokļos.

Tā decembra sēdē nolēmuši domes deputāti. Dienesta direktore Maruta Jautaiķe pastāstīja, ka līdzīgs atbalsts trūcīgajiem ir vairākās pašvaldībās. Tiem, kuru mājās detektorus būs uzlikuši *Kuldīgas komunālie pakalpojumi*, jāuzrāda rēķins, pie kura pieskaitīta detektora summa, bet tiem, kas detektorus iegādājas paši, jāiesniedz rēķins par pirkumu. Kuldīgas novadā šādu palīdzību var saņemt arī daudz bērnu ģimenes, sociālajā dienestā uzrādot 3+ *Ģimenes karti*.

M. Jautaiķe pastāstīja, ka deputātu izlemšanā vēl ir jautājums par jaundzimušo pabalstu. Līdz šim mazuļi un vecāki uzņēmti pie domes priekšsēdes, kur saņēma simbolisku dāvanu – sudraba karotīti. Tagad jālemj par priekšlikumu – par katru jaundzimušo maksāt 200 eiro pabalstu. Vecāki gan atzinuši, ka arī svinīgā tikšanās ir nozīmīga.

Inguna Spuleniece

MEDIĶI ZIŅO

Ātrie brauc 99 reizes

Informē Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta Kurzemes reģionālā centra medicīnas statistiķe Baiba Būvmeistere.

Kuldīgas, Alsungas un Skrundas novadā no 20. līdz 27. decembrim mediķi bijuši 99 izsaukumos. Hospitalizēti 50 pacienti, no tiem seši bērni. Divas topošās māmiņas nogādātas Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļā. No visiem apkalpotajiem 15 bijuši alkohola reibumā: 13 vīrieši un divas sievietes. Šajā laikā bijušas trīs krimināltraumas un astoņas sadzīves traumas.

2019. gada notikumi un procesi

Kas bijis spilgtākais, neaizmirstamākais, svarīgākais no šogad piedzīvotā un notikušā? Lūk, Kurzemnieka ieskats.

SPĒĻU ZĀLĒM – NĒ! Martā jau noprotējusi pret vēl vienu spēļu zāli Kuldīgā, pilsētnieki gatavi to darīt atkārtoti, jo SIA LVBet no sava nodoma atkāpties negrasās. Vienlaikus arvien vairāk izskan tautas balss, ka spēļu elles jāizvāc no pilsētas pavisam.

DZĪVOKĻU TRŪKUMS. Kuldīgā aizvien akūtāks kļuva mājokļu trūkums. Ne nopirkt, ne noīrēt – tā sūkstās tie, kuri vēlas te dzīvot. Gan pašvaldība, gan uzņēmēji sākuši ieklausīties un rosīties.

VĒTRA. Šogad divreiz vēja spēks atnesis postu, pārraujot elektrības vadus, gāžot kokus un sagraujot siltumnīcas. Jūnija vētrā tā notika Kabiles *Raspodiņos*, decembrī – Laidu *Migldārzos*.

DEĢŠANA. Viena īpašnieka četru automašīnu nodedzināšana vienlaikus Kuldīgā un Sabilē, ko piedzīvoja SIA *Propeller Foodie* restorāna *Goldingen Room* saimnieki, ir kas nebijis, atzina pat ilggadējie policisti. Taču dedzinātāji tā arī nav atrasti.

KĀ NO JAUNA. Skrundas novada pašvaldība tikusi pie atjaunota, moderna un skaista bērnudārza. Tajā mācās 143 bērni no pusotra līdz pieciem gadiem.

REMONTS. Pēc vairākkārtējām iepirkuma pārsūdzībām Kuldīgā sākās ilgi gaidītais Jelgavas (līdz ar to arī Graudu un L.Paegles) ielas remonts un pārbūve.

CITĀDIE PILSĒTAS SVĒTKI. Pēc garām diskusijām darba grupās mainījās tradicionālais un kupli apmeklētais festivāls *Dzīres Kuldīgā*, atrodot jaunas vietas un jaunus akcentus. Īpaši visiem patika Māras diķa apkaimes iedzīvotāju iedzīvotāju.

KLAIŅOJOŠIE DZĪVNIĒKI. Pēc iedzīvotāju un dzīvnieku aizsardzības organizāciju protestiem Kuldīgas novada pašvaldība reorganizēja darbu ar klaiņojošajiem dzīvniekiem, ieviešot programmu *Noķer – sterilizē – atlaid*. Kaķi atkal tiek vesti uz *Mīļajām ķepiņām*, bet suņi – uz Saldus patversmi.

REFORMAS ZĪMĒ. Viss gads pagājis administratīvi teritoriālās jeb tā sauktās ministra Pūces reformas zīmē. Latvijā paredzēts vietējo pašvaldību skaitu samazināt no 119 līdz 36; mūsu pusē plānots apvienot Kuldīgas, Skrundas un Alsungas novadu. Tam visvairāk nepiekrīt alsundznieki.

LEPNUMS. Desmit gadus UNESCO paspārnē nosvinēja suitu kultūrtelpa. Rakstniece Dace Priede izdeva romānu *Kur sarkanās ogas auga* par 17. gs. Alsungas pārvaldnieku Ulrihu fon Šverinu un suitu novadu, un pie Alsungas pils baronam tika atklāta piemiņas plāksne.

“Mums brīnumam jāsakārto vietiņa”

✎ Agrita Blumberga, “Talsu Vēstis”

Atraktīvais mūziķis INTARS BUSULIS sasniedzis neskaitāmas muzikālās virsotnes un apceļojis lielu daļu pasaules, bet par vietu, kur domas raisās vislabāk, viņš sauc dzimto pilsētu – Talsus. Tiekamies, lai parunātu par dzīvi, sapņiem, cerībām un Ziemassvētku laiku, kas līdzī nes vērtīgas pārdomas...

Ziemassvētkus, kas mūziķiem nereti ir aizņemtais laiks, Intars vienmēr ir svinējies ģimenes lokā. Pēc ilgāka laika posma viņš Ziemassvētkus un Jauno gadu kopā ar ģimeni atzīmēs Talsos. “Ja viss ies pēc plāna, septembrī sāksim aktīvi dzīvoties pa Talsiem. Vēlme pārcelties mūsos ir bijusi visu laiku. Esmu nobriedis garīgi, fiziski un morāli, bet tā nav tikai mana vēlme – esmu ģimenes cilvēks. Te ir tāda bāzes sajūta. Man patīk šī vieta, cilvēki un atmiņas. Kad mācījos Ventspilī, nedēļu nogales pavadīju tikai Talsos. Ir sajūta, ka esam liela ģimene, kurā visi cits citu pazīst. Kā jau kārtīgā ģimenē, ir arī ņemšanās, peripetijas un viss pārējais, bet tas pieder pie lietas. Vēl nezinām, kas mūs sagaida, un ir neliels satraukums, bet pirms radikālu soļu spēšanas tā ir vienmēr. Tā ir laba zīme,” ir pārliecināts mūziķis.

“ŠIS GADS MŪSU ĢIMENĒ BIJA BALVU GADS”

Par vienu no lielākajiem pārceļšanās ieguvumiem viņš sauc ģimenes tuvumu. “Ar brāļiem un mūsu neesam ilgi tikušies, bet nu jau būs jūtīgas biežāk. Mūsdienā laikmetā, kad daudz ko ir iespējams izdarīt attālināti un mašīnas patērē arvien mazāk degvielas, braukāšana nesagādā nekādas problēmas. Pusotra stunda līdz Rīgai manā grafikā neko nespēj mainīt. Maskavā pusotra stunda ir 15 kilometri pa vietējiem sastrēgumiem. Kad atnāk iedvesma, jādarbojas pēc iespējas ātrāk. Ir gadījies tā, ka tas notiek Rīgā, sežu pie klavierēm vai kompjūtera, bet nav atbilstošu apstākļu – dzīvoklis ir koplietošanas telpa. Tad daudz kas vienkārši aizlido prom. Talsos ir vairāk radošuma un iespēju – ja mūza atnāks, pārvietošos uz vietu, kuru esmu iepriekš sagatavojis, un, iespējams, nekas neaizlidos,” ar nākotnes plāniem iepazīstina Intars.

Atskatoties uz aizvadīto gadu, viņš atzīst, ka tas bijis notikumiem bagāts. Novembrī Intars saņēma Talsu novada Izcilības balvu par izciliem un nozīmīgiem sasniegumiem radošajā darbībā mūzikas jomā, bet dienu iepriekš par izcilu darbu un atbildīgu attieksmi apbalvojumu “Zelta slotā” saņēma arī viņa tēvs Imants. “Šis gads mūsu ģimenē bija balvu gads. Tēvs ir atdevies savam darbam – viņš sevi nesauc par sētnieku, bet gan par ielu operatoru. Ja viņš atradis taku, viņš to uzrakst, kamēr tā būs tāda, kādai tai jābūt. Skaidrs, ka viņš kaut kad būtu saņēmis apbalvojumu, – tas bija pelnīts. Manā gadījumā dzejniece Maija Laukmane ir daudz labāks kandidāts. Atzinības rakstu esmu nolīcis vietā, kur varu to redzēt, ik pa laikam paskatīties un aizdomāties – nu labi, tagad kaut kā jāatstrādā,” smejojot skaidro Intars.

“GALVENAIS IR ATDOTIES SKATUVEI UN CILVĒKIEM”

Jau trešo sezonu mūziķi svētdienu vakaros iespējams redzēt kanālā TV3, kur viņš darbojas šova “X Faktors” žūrijā. Pieņemot lēmumu par to, kurš no dalībniekiem šovu pametīs, nebūt nav viegli, jo Latvijā ir ļoti daudz talantīgu izpildītāju. “Talanti rodas

“Paši pie visa esam vainīgi, varam vainot valdību, rudeni, vietu, kurā dzīvojam, vai ko citu, bet viss sākas no sevis paša,” pārliecību pauž Intars Busulis.

DAIŅA KĀRKLVALKA FOTO

katru gadu, nav pat skaidrs, no kurienes. Mums likās, ka mazajā Latvijā ar otro sezonu viss būs pateikts, – visi būs izdziedājušies un talanti būs izbeigušies, bet nekā. Arī trešā sezona bija bagāta ar izciliem dziedātājiem, pat nezināju, ko sviest ārā. Pieļauju, ka ir ļoti daudzi dziedātāji, kuri vēl nav sevi apzinājušies. Daudzi internetā piebilst – tas jau ir Latvijas līmenis. Ja jau Latvijas līmenis, tad ir labi. Nē, es uzskatu, ka šie izpildītāji lielo valstu šovos mierīgi varētu sacensties ar viņu izredzētajiem. Mums jālepojas ar to, kas mums ir. Paskatīties, kas notiek ar opermūziku, dejotājiem, diriģentiem, komponistiem! Mums ir laba sagatave, labas tradīcijas gan mūzikā, gan glezniecībā un citās jomās. Augstu ko-tējamies ne tikai mākslā, bet arī eksaktajās zinātnēs un digitālajās inovācijās. Taisām kabelus, programmas, aplikācijas – ko tik

mēs netaisām! Tas viss nāk no Latvijas, tie ir mūsu skolotāji, mūsu cilvēki!

Lai gūtu rezultātus, cilvēkam jāmīl tas, ko viņš dara. Galvenais, lai izpildītājs ir dabīgs, atklāts, atvērts, patiess un izbauda to, ko dara. Tas neattiecas tikai uz mūziku, bet arī visām pārējām lietām. Tad būs gan rezultāti un kvalitāte, gan viss pārējais. Galvenais ir atdoties skatuvei un cilvēkiem. Ir daudzi talanti, kuri tehniski it kā visu izdara pareizi, bet es viņus nejūtu. Talantam un darbam jābūt līdzsvarā. Mēs dažkārt esam slinki, bet, ja gribi kaut ko sasniegt un jūti, ka tev ir talants, ir jāstrādā un jāpilnveidojas. Katru dienu jābūt kondīcijā. Arī es katru dienu mācos skaņdarbus *letīņu* publikai, ārzemju dziesmas krievu valodā. Šajā decembrī darba duna ir ārpūtīga, bet tūlīt Jaunais gads būs aizvadīts un tad atkal lēnām ieskriesimies.”

SAPŅI PAR SAULAINO NĀKOTNĪ

Lai atbrīvotos no spriedzes un relaksētos, mūziķis dodas garās pastaigās. Īpaši tuvs Intaram ir rudens, kad ārā valda mitrums un pelēcība. Tāpat īpaša, viņaprāt, ir arī Ziemassvētku tuvošanās. “Ziemassvētki ir brīnumu laiks, bet tāpat tie neradīsies. Mums brīnumam jāsakārto vietiņa. Paši mēs tos svētkus radām. Varam vainot valdību, rudeni, vietu, kurā dzīvojam, vai ko citu, bet viss sākas no sevis paša. Mēs esam tik, cik esam, tāpēc mums jāturas kopā! Tas ir tas, kam es gribētu pievērst uzmanību, – sadarbībai. Tikai tā mēs visi kopā varēsim virzīties uz priekšu. Runājot par Talsiem, mums ar sievu ir sapņi par saulaino nākotni – nedomājam par sevi, bet Talsu pilsētu kopumā. Gribam, lai cilvēki brauc un redz šo foršo Kurzemes pilsētīņu, vietu, kurā dzīvojam, dzīvojam un dzīvosim,” uzsver mūziķis. ■

ALBERTA DINTERA FOTO

“Ārstēšanās dēļ man ir liegtas dažādas aktivitātes. Kad varēju aizbraukt nopeldēties, tad reizēm to darīju, bet, ja nesanāca, daudz nebēdāju. Tagad visām aktivitātēm, ko cilvēki dara ikdienā, manā uztverē ir augusi vērtība,” saka Jānis Jansons.

Atvērt sirdis un maciņus

✍ Jolanta Hercenberga, “Kurzemnieks”

Kopš 2003. gada, kad dibināta organizācija “Ziedot.lv”, tās kontā saziēdoti teju 45 miljoni eiro. Vidēji ik mēnesī – 80 tūkstoši eiro. Laikā ap Ziemassvētkiem labdarība īpaši uzplaukst, un nemainīgi visdāsnāko atbalstu šajā laikā saņem bērni, sirmgalvi un dzīvnieki. Bet pieredze rāda, ka labdarības koncerti joprojām ir labs veids, kā pievērst uzmanību un aicināt ziedot līdzcīvēkiem.

ATBALSTS SLIMAJIEM

“Ziedot.lv” pārstāve Ilze Ošāne stāsta: “Gandrīz puse summas tiek ziedota ārstniecības pakalpojumu apmaksai, medikamentiem un rehabilitācijas pakalpojumiem. Trešā daļa – sociālās palīdzības apmaksai. Vairāk nekā astoņi miljoni eiro ieguldīti, atbalstot citas labdarības organizācijas, kas novados īsteno dažādas programmas, piemēram, atver zupas virtuves, dzīvnieku patversmes, dienas centrus, rīko vasaras nometnes, piešķir stipendijas, atbalsta talantīgus jauniešus. Ziedojumi ir saņemti no 30 pasaules valstīm. Lielākais ir 600 000 eiro, bet mazākais – 1 cents.”

Vidējais ziedojuma apmērs vienā reizē esot 10 eiro. Vairums ziedotāju esot vecumposmā no 25 līdz 45 gadiem, proporcionāli vienādi ziedo kā sievietes, tā vīrieši. 45% ziedotāju izvēloties palikt anonīmi.

90% no organizācijā ienākošajiem ziedojumiem esot no privātpersonām, bet 10% no uzņēmumiem.

“Labdarībā jūtams valsts iedzīvotāju labklājības līmenis,” saka I. Ošāne. “Pirms krīzes labprāt atbalstīja kultūras, mākslas un izglītības programmas, bet krīzes laikā mums, labdarības organizācijai, bija jāatbalsta zupas virtuves un jāveido pārtikas banka “Paēdušai Latvijai”. Šobrīd visvairāk nepieciešams atbalsts ārstniecībai, rehabilitācijai un zāļu iegādei. Pēdējos divos gados lūgumi pēc palīdzības palielinājušies par trešdaļu. Šajā gadā ir progress onkoloģisko medikamentu iekļaušanā valsts apmaksāto zāļu sarakstā, tomēr vairākas pacientu grupas

tajā neiekļaujās, piemēram, ādas melanomas pacienti. Ja pacientam ir acs melanoma, zāles netiek apmaksātas. Medikamentu cenas Latvijā ir augstākas nekā, piemēram, Igaunijā. Pacienti, lai taupītu ziedotāju naudu, dodas ik pēc trim nedēļām uz Igauniju pēc medikamentiem.”

TIC, KA IZDOSIES

Jānis Jansons palīdzību organizācijai “Ziedot.lv” meklēja pirms pāris mēnešiem, lai varētu iegādāties nepieciešamās dārgās zāles asins vēža ārstēšanai.

26 gadus vecais puisis stāsta, ka pirms saslimšanas strādājis Rīgā riepju servisā. “Ikdienišķa dzīve,” saka Jānis. “Man patika paceļot, pēc darba ar draugiem satikties. Kad pirms diviem gadiem atklāja slimību, vienā mirkli viss apgriezās uz rīnķi.”

Uzsāka ārstēšanu par valsts līdzekļiem, tā ritējusi labi. Lietuvā veikta šūnu transplantācija, sākusies atveseļošanās, bet pēc laika konstatēts, ka notiek šūnu mutācija, tās pierod pie zālēm un vairs nepilda savu funkciju. Bija vajadzīgas citas zāles, kurām nepieciešams Jāņa līdzfinansējums – 69 099 eiro. “Uzzinot summu, biju šokēts, bet uzreiz arī domāju, kādas ir iespējas šādu naudu dabūt,” stāsta Jānis. “Es cenšos domāt pozitīvi. Nav jēgas būt bēdīgam un nolaist rokas. Risinājumu atrast var vienmēr. Sākām vākt ziedojumus ar fonda “Ziedot.lv” palīdzību.”

Jāņa māsa Linda stāsta, ka sākumā ziedojumu konts pildījies straujāk, jo pievienots mājaslapā nesen un bijis augšpusē. Kad no nepieciešamās summas jau bija saziēdota vairāk par pusi, pieauguma temps kļuvis krietni vien lēnāks. Jāni tas radījis bažas, vai izdosies savākt līdzekļus visam nepieciešamajam ārstēšanās kursam. Pirmais dārgo zāļu iepakojums jau izlietots. Pirmās dārgo bijušas komplikācijas, mediķi konstatējuši, ka ir parādījušās pozitīvās izmaiņas.

SAVĒJIE SAROSĀS

Jānis ir absolvējis Ēdoles pamatskolu, viņa ģimene dzīvo Ēdolē. Vecāki aktīvi iesaistās pagasta sabiedriskajā dzīvē. Viņu draugi, redzot ģimenes bēdas, sarosījās un rīkoja labdarības koncertu “Palīdzēsim dzīvot”.

VIEDOKĻI

Ikviens var nonākt gan lūdzēja, gan devēja lomā

Labdarības koncerta apmeklētāji atzīst, ka katrā reizē viņus kā ziedotājus uzrunājot citi mērķi, bet šajā gadījumā svarīgākais bijis tas, ka Jānis ir vietējais, tātad – savējais.

Folkloras kopas “Suitu dūdenieki” vadītājs **Juris Lipsnis** stāsta, ka lūgumi ziedot sociālajos tīklos līdz viņam nonākot bieži. To, uz kuru atsaukties, norādot sirdsbalss. “Uz daudziem nereaģēju, bet tad pēkšņi kāds uzrunā. Es nevaru pateikt, kādēļ. Iekšējā balss pasaka priekšā, pamudina. Vienmēr paturu prātā, ka tāda nepieciešamība var būt katram,” saka J. Lipsnis. “Labdarības koncertos, uz kuriem mūs aicina, piedalāmies vienmēr. Tā atmosfēra ir īpaša, kad visi domā par vienu cilvēku. Otrs labdarības veids ir, kad mēs ar folkloras kopu braucam uz kādu iestādi un bez maksas uzstājamies. Tas ir kā dāvinājums, lai cilvēkiem radītu prieku. Piemēram, nesen spēlējām pansionātā Gudeniekos. Mēs savus priekšnesumus parādījām, tad viņi savus. Dziedājām kopā. Mēs iepriecinājām viņus un paši saņēmām baudu no viņu aplausiem, asarām acīs.”

Agnese Grundmane ir uzņēmēja, viņas ģimene saimnieko ēdināšanas uzņēmumā Ēdoles pilī. “Ziedojam vietējam puisim, jo gribam, lai viņam izdodas,” saka Agnese. “Manā paziņu lokā esošie cilvēki ziedo bieži. Nezinu gandrīz nevienu, kurš neiesaistītos. Nevaru pateikt, kādiem mērķiem visbiežāk. Ierastā gūstam uzaicinājumu, un rodas tā intuitīvā sajūta, ka vajag. Šajā gadījumā mani uzrunāja arī tas, ka manu radnieku ir skārusi līdzīga slimība. Ģimenē izjūtam to. Tas iespaidoja, uzrunāja palīdzēt.”

Es domāju, ka cilvēki Latvijā ir ļoti līdzjūtīgi. Tā kā Dziesmu svētki mūs vieno, tā arī līdzī jušana un labsirdība mums ir raksturīgas krīzes un bēdu periodos. Cilvēki mobilizējas labiem mērķiem.”

Ēdolniece **Agnese Moldovāne** uzskata, ka ziedošanā ieguvējas ir abas puses. “Mūsu ģimene ziedo šad tad. Visbiežāk sirsniņu aizķer bērni. Cik mūsu ģimene var, tik palīdzam. Gūst ne tikai tas, kuram ziedo, bet arī devējs. Dot un palīdzēt ir svētīgi,” uzskata Agnese. “Mans tētis nomira no slimības, kuru nebija iespējams izārstēt. Nebija nepieciešamības vākt ziedojumus, jo nebija zāļu, ar kurām varētu glābt. Jānim ir iespēja, tāpēc visiem jānāk kopā un jāatbalsta. Zinu, ko pārdzīvo Jāņa ģimene un citi viņam tuvākie cilvēki. Es ļoti labi zinu, cik svarīgs ir līdzcīvēku atbalsts. Sajust, ka citiem nav vienalga.”

Gundega Ukstiņa, agrāk strādājot labdarības organizācijā, biedrībā “Latvijas Bērnu bāreņu fonds”, novērojusi, ka, tuvojoties Ziemassvētkiem un gadumijai, cilvēki ļoti aktīvi ziedojuši.

“Izteikta tendence, ka ap Ziemassvētkiem visiem sirds ir vaļā!” saka Gundega. “Privātpersonas un organizācijas pašas piedāvā palīdzību. Pārējā laikā, lai saņemtu palīdzību, ir ļoti daudz jālūdz. Ziedotājus uzrunā tas, ja pastāsta konkrēta cilvēka liktenstāstu. Tad ir gatavi iesaistīties un atbalstīt. Rīgā izteikti bija novērojams, ka krievu tautības cilvēki ir atvērtāki sarunām un aktīvāk ziedo. Viņi bija sirsnīgāki un līdzjūtīgāki. Latviešu tautības cilvēki biežāk apšaubīja nepieciešamību.”

Kultūras namā vairāk nekā 100 skatītājiem koncertēja 114 pašdarbnieki, un pasākumā Jānim medikamentu iegādei tika saziēdoti 2157 eiro. Koncerts beidzās ar kopīgi dziedātu dziesmu “Pie Dieviņa gari galdi” un labas veselības un stipras gribas, un ticības vēlējumiem vietējam puisim.

Jānis saka, ka koncertā izjutis lielu prieku un arī satraukumu: “Uzmanības pēdējā laikā man ir daudz. Kopš vācam ziedojumus, cilvēki bieži raksta sociālajos tīklos. Daļa vēl labu, bet daļa apšaubā, kādiem mērķiem ziedojumi

tiek vākti. Netic, ka tiks tērēti zālēm. Ir gandrīz vai jātaisojas. Kā jau dzīvē. Ir labi un ir grūti brīži. Zālē jutu cilvēku atbalstu. Ticību, ka izdosies.”

Jānim ārstēšanās ciklam nepieciešami 12 zāļu iepakojumi. Šobrīd tiek lietots otrs. No nepieciešamajiem 69 099 eiro fondā “Ziedot.lv” līdz 16. decembrim saziēdoti gandrīz 47 tūkstoši eiro. Vēl nepieciešami vairāk nekā 22 tūkstoši. Tā kā mēnesī tiek izlietots viens zāļu komplekts, tad laiks atlikušās summas saziēdošanai vēl ir, un Jānis tic, ka tas izdosies. ■

Piedāvājumā noteicējs ir tirgus

ĢIRTA GERTSONA FOTO

“Kad cilvēks ieskrien salonā kaut ko nopirkt, es saku, ka nevajag tā uzreiz, – apskatieties, padomājiet! Jo ar gleznu jums vajadzēs ilgi kopā dzīvot,” saka “Ludviķa” saimnieks Aivars Kleins.

✦ Linda Kilevica, “Kurzemes Vārds”

Lai kā mums patiktu filozofēt par sajūtu dāvināšanu, taustāmas lietas no dāvanu loka netiks izslēgtas nekad. Praktiskas mantas, piemiņas veltes un suvenīri atrod pircēju gan mākslinieku darbnīcās un salonos, gan daudzajos gadatirgos. Mūsu dienās reti kurš var izdzīvot no plikas mākslas, labi zina amatnieki un mākslinieki, kuriem jāatrod kompromiss, lai negatavotu *grabuļus* un kabatas nebūtu tukšas.

GALVENAIS IR “EKO”

Pirms katriem lielākiem svētkiem Liepājā, Rožu laukumā, notiek biedrības “ETNO Liepāja” rīkote tirdziņi. “Atkal viss tas pats, un kādas šausmas tur tirgo!” izsaucas ne viens vien gadatirgus apmeklētājs. Taču, ja nebūtu pircēju, pārdevēji tur nestāvētu. “Mēs skatāmies, lai preces būtu Latvijas amatnieku roku darbs, kurā ielikta sirds un dvēsele. Gribam dot viņiem iespēju,” stāsta biedrības vadītāja Madara Lubāne. Tirgotāji iepriekš iesūtot gan produkcijas fotogrāfijas, gan aprakstus, un rīkotāji tos izvērtē.

Galvenā tendence šobrīd esot zīme “eko” jebkuram produktam, seko personalizētas lietas ar vārdiem vai logo. Tad nāk latviešu raksti – spēka un aizsardzības zīmes. M. Lubāne pieļauj, ka pārmērības ar tām varētu būt, līdzīgi kā ar “Latvijai 100” visās vietās. Tomēr viņa neuzskata, ka tirdziņu dalībnieku preces būtu pārsātinātas ar latviskumu. “Cilvēki ir gudri un prasīgi,” viņa vērtē pircējus, “piedāvājums veidojas pēc pieprasījuma.”

Keramiķe Kristīne Cukura uzsver, ka nu jau sabiedrība sākot runāt par to, ka, nopērkot no savējā, mēs ceļam savu ekonomiku: “Ja pērkam visādus ievestus grabuļišus no pārpircējiem, nauda kaut kur aiziet. Tas ir izglītošanas jautājums, un varbūt cilvēki jau sāk meklēt kaut ko patiesāku.” Viņasprāt, latvisko rakstu likšana virsū visam pēc kārtas arī nozīmē tos pašus grabuļus, tas esot gaumes jautājums. “Gadatirgū brīvdabas muzejā varu tikai pabrinīties, kā var visu laiku pirkt to, kam latviešu raksti virsū, bet

ITAS CĒRMANES FOTO

“Nezinu, vai tā mēs varam celt savu latviskumu vai patriotismu,” latviešu rakstu izmantošanu visās vietās un lietās vērtē rotu mākslinieks Andris Grebis.

blakus ir tiešām labi izdomāts darbs, kuru nepērk, jo nav tā zīmoga,” saka keramiķe.

NEPAREDZAMĀIS PIRCĒJS

Preču pieprasījums gadatirgū atkarīgs arī no sezonas. “Vasarā rotas, īpaši no dzintara, pieprasa tūristi. Rudenī visiem vajag cepures un šalles ar latviskiem rakstiem. Ziemassvētkiem meklē praktiskas lietas, jo dāvinātāju silda apziņa, ka cilvēks tās pēc tam lietos. Modē pašlaik ir krekliņi un kleitas. Tumšajā sezonā topā ir sveces, aromāti un eļļas. Lemjoti ir koka izstrādājumi, pat somiņas un tauriņi. Nemainīgi aktuālas ir krūzītes, kuras var sakomplektēt ar zaļu tējām un veselīgiem našķiem,” stāsta M. Lubāne. Suvenīru tipa lietas pircēji neizvēloties, jo piedomājot, kam un ko viņi dāvina.

Nav iespējams paredzēt, ko pircējs grib, pārliecinājusies K. Cukura. Keramikas darbnīcai “Virzas” vienīgi krūzītes esot pārbaudīta vērtība jau divdesmit gadus, tās var taisīt droši. “Citi trauki ir neparedzami. Sataisi bļodas, bet neiet, nevienam nevajag. Te pēkšņi atkal vajag,” viņa pastāsta.

“Ne jau ar zirdziņu tagad braucam uz Rīgu, nekas nestāv uz vietas,” saka rotu mākslinieks Andris Grebis. Robeža starp

mākslu un amatniecību esot atkarīga no tā, cik daudz grib kabatā ielikt, un no pieprasījuma un piedāvājuma. Saistībā ar valsts simtgadi un dziesmu svētkiem liels pieprasījums bijis pēc arheoloģijas un etnogrāfijas atdarinājumiem.

“Mēs ieturam robežu, skatāmies, lai būtu kvalitāte un ideja, nevis vienkārši saražotas pilnas kastes,” par darbību Amatnieku namā saka rotu mākslinieks. “Taču tirgus arvien vairāk spiež uz naudas pelnīšanu. Nevienam jau nevar liegt likt rakstus uz gaļas dēļiņiem. Taču, lai latviešu zīmes liktu uz visām lietām un vietām, ir jābūt pamatam un zināšanām. Citādi degradē pašu ideju un velk uz to, ka agrāk uz visām sienām rakstīja nesmukus vārdus,” uzskata A. Grebis.

AUDZINA GLOBĀLAIS BIZNESS

Mākslas salona “Ludviķis” saimnieks Aivars Kleins uz tirdziņiem aizejot, lai izpētītu situāciju. Viņaprāt, pircējs isti nesaprot, kāpēc salonā lietām ir pavisam citas cenas – “restorāna limenis” iepreti “lielveikala limenim”. “Ja runājam par koku, tad ir tā – esmu profesionāls koka tēlnieks, un visi mani darbi ir māksla ar praktisku pielietojumu. Manas koka lietas ir mūžīgas. Jo ilgāk tās

RUSLANA ŠUIČAS FOTO

“Ja svarīgs ir latviskais, tad pircējs to meklē. Ja nav, tad nopērk jebkādu preci – ka tik uz Žurkas gadu ir virsū žurka,” spriež keramiķe Kristīne Cukura.

lieto, jo skaistākas kļūst. Taču šajos laikos par vērtīgākajām dāvanām ir kļuvošas tehnoloģijas, kas ir tik islaicīgas. Vērtību sistēma ir mainījusies. Pats no sevis ar sabiedrību nekas nenotiks, ir jāaudzina ģimenē un skolā. Ja to nedarīs, tad audzinās globālais bizness. Padomju laikos bija proletārieši, kas pielādēja pilnu māju ar lētiem niekiem, kurus pēc tam meta gruzos. Šodien uz to strādā vesela industrija,” saka mākslinieks.

M. Lubāne novērojusi, ka daudzas jaunas ģimenes atgriežas no ārzemēm vai pārceļas uz laukiem un uzsāk amatniecību vai mājražošanu. A. Kleins mūsu laiku sauc par iniciatīvu laikmetu, kurā katram jāmeģina ķepuroties. Tomēr viņš domā, ka tas nemaz nav labi, ka latvieši paši visu dara: “Tu nevari visu darīt. Ir arī profesionāls limenis, kādu gadatirgū es neredzu, no manām koka lietām tur nav pat viduslīmeņa.”

Rotas šodien tiešām gatavo gandrīz visi, zina A. Grebis. “Nevar liegt cilvēkiem darīt to, kas viņiem patīk, un saukt sevi, kā vēlas. Svarīgi ir, cik paliekoši bus visi tie nieciņi un štruntiņi. Tā ir bižutērija. Nopērk lētas lietas, vienu reizi iekarina, un tad tās mētājas kastītē. Arī šī ir naudas pelnīšanas niša. Mani vairāk interesē paliekošas vērtības, citādi nav vērts ieguldīt darbu,” domā rotu mākslinieks.

Gatavot to, ko pats vēlies, var tad, ja ir cits darbs, zina K. Cukura. Gan viņa, gan vīrs Mārtiņš Priekulē strādā par skolotājiem. “Svarīgi arī, cik esi populārs un kur atrodi. Laukos cilvēku ir mazāk un maksātpēja mazāka. Ja atrodi Liepājas centrā, tur ir citādi. Šeit ir ļoti jāpacenšas, lai pie tevis brauktu,” saka Kristīne.

Savukārt A. Kleins atzīmē, ka pircēju interese tas neko nemainot, ka salons jau desmit gadus ir centrā: “Šī nav tipiska tūristu vieta, un ārzemnieki nav glābiņš. Viņiem vajag kaut ko par trim eiro.” ■

Mūzika

◊ 4. janvārī koncertzālē “Lielais dzintars” koncertā “Gregoriskie dziedājumi. Carmina” vokālajai grupai

“Schola Cantorum Rīga” ar mūsdienīgām taustiņinstrumentu skaņām pievienosies talantīgais komponists Raimonds Tiguls. Skanēs viduslaiku dziedājumi Ziemassvētku laikam – gregoriskais korālis, ambroziskās himnas un vairāki agrīnās daudzbalssības paraugi.

◊ 10. janvārī **Ventspilī, koncertzālē “Latvija”**, viesojas Valsts Akadēmiskais koris “Latvija”, lai diriģentes Jūlijas Hutoreckajas (Sanktpēterburga) vadībā atskaņotu pareizticīgo Ziemassvētku programmu. Koncertā skanēs krievu pareizticīgo tradicionālie garīgie dziedājumi, kā arī Rahmaņinova, Česnokova, Balakireva un citu komponistu mūzika.

◊ 11. janvārī mākslas galerijā “Romās dārz” Liepājā būs jaunas muzikālas tradīcijas sākums – cikla “Iegleznoti mūzikā” pirmais koncerts “Cītāda klasika”. Tas pievērsīsies pasaules klasikas pārļu interpretācijām, piedāvājot Baha, Vivaldi, Čaikovska, Ravēla, Debisī un Štrausa slavenākos opusus. Tos atskaņos Liepājas mūziķi Katrīna Kabiņecka, Jānis Ivuškāns, Mārtiņš Zālītis, Rustams Bagirovs, Rītvārs Garoza, Ģirts Celmiņš un Māris Zilmanis.

◊ 11. janvārī **Talsu evaņģēliski luteriskajā baznīcā** izskanēs ziemu koncertprogramma visai ģimenei “Sniegpārslas stāsts”. Programmā iekļautas komponista Gaita Lazdāna dziesmas ar Jāņa Petera, Ivetas Priedes un citu dzejnieku vārdiem. Piedalās Ieva Sutugova, Mārtiņš Burke-Burkevics un Normunds Pauniņš.

◊ 16. janvārī **Ventspils “Jūras vērtos”** art-grupas “Belarusi” Jaungada koncerts – aizraujošs balsu un emociju šovs. Mūzikas stilu un žanru pretstatī, neticami balsis paņēmiēni, dinamisku darbu apvienojums mūsdienu aranžējumos un a capella. Joku dziesmas un meistarīgi vokālie numuri.

◊ 18. janvārī koncertzālē “Lielais dzintars” Liepājā – “Andrejs Osokins un māsa Balana. Kino mūzika”. Koncertā būs dzirdamas īpaši

vijolei, čellam un klavierēm veidotas kompozīcijas no filmām “Romeo un Džuljeta”, “Psiho”, “Acis plaši aizvērtas”, “Nostalgija”, “Amēlija” un citām. Tie būs Nino Rotas, Marģera Zariņa, Jana Tīrsena, Andželos Badalamenti, Džona Viljamsa, kā arī Johana Sebastjāna Baha, Ferenca Lista, Sergeja Prokofjeva un Kloda Debisī skaņdarbi.

◊ 18. janvārī **Nigrandes pagasta Kalnu kultūras namā** grupas “Naro” koncerts “Ceļš”. Latviešu dzejas klasiku darbiem melodijas radījis grupas līderis Nauris Rolavs. Grupā spēlē Viesturs Samts (sitaminstrumenti), Māris Žagars (piano), Māris Orehovs (basģitāra) un Matīss Jākobsons (ģitāra).

◊ 24. janvārī **Liepājas Olimpiskā centra Rožu zālē** muzikālais teātris-studija “Baltie lāči” aicina klausītājus uz dziesmu spēli “Lubāns un Rāzna”. Tās pamatā ir Andra Baltača stāsts un dzeja, caurviju veido dažādu autoru jaunradītas un pazīstamas dziesmas, kā arī latviešu tautasdziesmu apdares. Piedalās solisti Olga Rajecka, Dainis Skutelis un Andris Baltacis, teicējs Andris Eriņš, “Ezeru zemes orķestris” Alda Kises vadībā, grupas “Dricānu Dominante” un “Ginc un ES”.

◊ 24. janvārī **Talsu tautas namā** grupa “Līvi” piedāvās koncertprogrammu “Svētki ziemā”, kas notiks divās daļās. Pirmā daļa būs akustiskā, mierīgākā noskaņā, bet otrajā daļā atpazīsiet “Līvu” klasiku.

Citas lietas

◊ 5. janvārī **Liepājas koncertzālē “Lielais dzintars”** Maskavas teātris “Klasiskais balets” skatītājiem piedāvā leģendāro P. Čaikovska baletu “Riekstkodis”.

Māksla

◊ **Talsu novada Spāres muižas izstāžu zālē** skatāma fotomākslinieka Daiņa Kārkluvka fotoizstāde “Sniegkritis Talsos”.

◊ **Kuldīgas mākslinieku rezidences galerijā** sadarbībā ar Latvijas Mākslas akadēmiju – mākslas priekšmetu tirzīnī “Mākslas medības Kuldīgā”.

◊ 10. janvārī **koncertzāles “Lielais dzintars” izstāžu zālē “Civita Nova”** atklās mākslinieka Pētera Sidara un dzejnieka Pāvila Raudoņa izstādi “Plūsma”.

◊ Līdz 15. janvārim **Valdemārpils izstāžu zālē** var aplūkot izstādi “Mīlestība gleznās un dzejā”, kurā Kristas Brices darbus papildina Inas Anševicas dzeja.

◊ **Talsu novada muzejā** aplūkojama izstāde “Ziema” (no krājuma).

◊ **Kuldīgas Mākslas namā** mākslinieces Dzidras Eglītes gleznu izstāde “Zaļā”.

◊ Līdz februāra vidum **Kuldīgas novada muzejā** skatāma Leļļu muzeja ceļojošā izstāde “Kofermājiņu ceļojums”.

Teātris

◊ 13. janvārī **Brocēnu Kultūras un izglītības centrā** Latvijas Leļļu teātra kluba izrāde “Pūces piens”.

◊ 21. janvārī **Brocēnu Kultūras un izglītības centrā** Valda Lūriņa muzikāla izrāde “Čikāgas piecīši”.

◊ 22. janvārī **Ventspils Kultūras centrā** skatītājus priecēs Ventspils teātra iestudējums – Dario Fo un Franka Ramē “Brīvais pāris”. Virietis un sieviete. Laulība. Mīlestība. Saprāšanās... un nesaprāšanās. Vai iespējams otru cilvēku pārveidot pēc savas gaumes, savas pasaules izjūtas un izpratnes? Pāraudzināt? Un kas notiek tālāk? Izrādes režisore – Vija Draviņa.

◊ 24. janvārī **“Jūras vērtos” Ventspilī** Rūdolfa Kugrēna stāvizrāde “Kā to ņem”. Latvijas stand-up komēdijas pārstāvis un žanra celmlauzis R. Kugrēns centīsies nolikt malā savu viedokli un mēģinās uz dzīves situācijām, parādībām un attiecībām skatīties no dažādiem skatpunktiem.

◊ 25. janvārī **Liepājas teātrī** pirmizrāde Dmitrija Petrenko iestudējumam “Vienaldzības gadsimts”. Bariņš bijušo klasesbiedru pārceļ klases salidojumu uz tikšanos tiešsaistes videočatā, jo ikdienas skrējienā satikties klātienē kļūst arvien sarežģītāk, turklāt pilsētā noticis terorakts, kura dēļ iziet ielās nav droši. Lomās: Everita Pjata-Gertnere, Edgars Ozoliņš, Rolands Beķeris, Gatis Maliks un Kaspars Kārklīņš.

◊ 28. janvārī **Ventspils “Jūras vērtos”** Liepājas teātra izrāde “Bernardas Albas nams” (režisors – Viesturs Meikšāns). Stāsts par sievietēm vīriešu pasaulē. Pēc

vīra nāves Bernardas Albas namā tiek pasludinātas sēras. Viņas meitas ir pakļautas mātes noteiktajiem likumiem. Kad vecākajai meitai tiek dota iespēja saderināties, nama pamatus sāk šķobīt māsu savstarpējās nesašķaņas, mīlestība pret māsu līgavaini, kas mostas vairākās no viņām.

Labs laiks, kad izrauties no ikdienas

„Tā ir mukšana prom no mājām, no ierastās vides,” tā par saviem ceļojumiem svētku laikā saka kuldīdzniece Sanita Liepiņa.

Kuldīdzniece Sanita Liepiņa ne reizi vien dažādus svētkus, arī Jaungadu, svinējusi ārzemēs. Attēlā – pirms dažiem gadiem Prāgā Ziemassvētku laikā.

Ungārijā apmeklēti pasākumi esot zirgu izrādes.

AR ZIRGU IZRĀDI UN BALLI

„Ikdienas ritms ir diezgan spraigs – strādāju *Sprinčupes* karjerā Pelču pagastā. Bet svētku laikā varu kaut kur aizbraukt, jo ir brīvdienas. Pirms vairākiem gadiem ar aģentūru *Impro ceļo-*

jumi biju Ungārijā. Tur toreiz devos kopā ar vīru – viņa diemžēl vairs nav starp mums. Tas palicis atmiņā kā ļoti jauks pasākums. Vecgada dienā devāmies uz jātnieku sporta klubu *Lazar*, kas atrodas netālu no Budapeštas,

skatījāmies zirgu izrādi. Mūs izvizināja ar pajūgu – tas bija iespaidīgi! Vakarā balle notika trīs zālēs, katrā skanēja cita mūzika. To apmeklēja dažādu tautību cilvēki. Visemocionālākais brīdis bija tad, kad vienpadsmitos vakarā, pēc Latvijas laika pusnaktī, sāka skanēt mūsu valsts himna. Visi piecēlās kājās un dzēra šampanieti! Jauno gadu sagaidījām divas reizes.

Vēl spilgti atceros, ka tur gribēja atklāt slidotavu, bet bija tik silti, ka viss kusa. Viss bija vienos rotājumos – kā citviet pasaulē šajos svētkos. Protams, mūs cienāja ar gulašu zupu, kas tur ir tradicionālais ēdiens. Gribēju vecmāmiņai nopirkt priekšautu ar tās zupas recepti, un, kad pārdevēja pajautāja, no kuras valsts esam, iedeva priekšautu ar uzrakstu latviešu valodā.”

ŠOGAD BARSELONĀ

Pagājušo Jaungadu S.Liepiņa sagaidījusi Londonā pie meitas. „Tur Bijām ģimenes lokā. Londonā svin līdzīgi kā šeit. Uguņošanu centrā nebraucām skatīties, jo to varēja labi redzēt pa logu. Manuprāt, Jaunais gads citviet Eiropā lielākoties tiek pavadīts līdzīgi, varbūt atšķiras vien tradicionālie ēdieni. Arī Ziemassvētkus esmu svinējusi ārpus Latvijas. Vienu gadu biju Izraēlā, bet tur Ziemassvētkus tā nesvin. Cītu gadu biju Prāgā.” Šogad S.Liepiņa tos pavadīja kopā ar radiem Barselonā.

„Jānos esmu svinējusi Spānijā, kur arī biju ar *Impro ceļojumiem*. Man patīk, ka šī kompānija ievēro latviskās tradīcijas – arī Jānos bija klāti galdi un dziesmas.”

Pirms vairākiem gadiem 18. novembrī S.Liepiņa sagaidījusi Gruzijā: „Tajā laikā vīra klasesbiedrs tur bija vēstnieks. Izmantotajām brīvās dienas un aizlidojām pie viņa. Piedalījāmies svinīgā pieņemšanā ar vēstniekiem un toreizējo prezidentu Mihailu Saakašvili. Cienājām ar konfektēm un rupjmaizi.”

Kāpēc Jauno gadu sagaidīt ceļojumā?

Ceļojums vienmēr ir piedzīvojums – kaut kas nebijis. Jaunajā gadā var piedzīvot neredzētas cittautu tradīcijas, iegūt jaunus draugus un izbaudīt svētku izjūtu.

ĀRPUS IERASTĀS VIDES

Emocijas gan no ceļojuma, gan Jaungada sagaidīšanas neierastā vietā daudziem sniedz vēl spēcīgāku ticību, ka nākamais gads būs labāks, bagātīgāks. Apkārtējo prieks un liksmība sniedz tādu svētku izjūtu, ko ierastās vides un gadu no gada vienādās svinēšanas dēļ bieži vien piedzīvot grūtāk.

VISA JAUNĀ SĀKUMS

Ja vecais gads raisa skumjas, iespējams, piedzīvots darba, tuvu cilvēku zaudējums, tad ceļojums mudina šīs rūpes nedaudz nolikt malā, kā arī vienkārši ļauties braucienam, no visa atpūsties. Jaunā gada sagaidīšana ir laiks, kad cilvēki atvērti sarunām, labprāt iepazīstas, novēl laimi pat svešiniekiem. Iespējams, pēc atgriešanās dažas problēmas šķitīs maznozīmīgas vai būs radies spēks dzīvot tālāk ar jaunu skatījumu un cerībām.

EKSOTISKAS TRADĪCIJAS

Krāšņa uguņošana Prāgā vai skūpstu maratons Venēcijā, romantiski izrotātās pilsētiņas Šveicē, greznās egles Maskavā – tas viss sniedz jaunu pieredzi un iedvesmu. Eksotisks Jaungads būs tādās valstīs kā Japāna, Ēģipte, Peru, Ekvadora u.c., bet tradīciju ziņā līdzīgāk to sagaida Vācija, Šveice, Itālija, Somija, Čehija, Krievija u.c. valstis.

ĻAUTIES PRIEKAM

Vecgada naktī katrā pilsētā notiek balles un citi pasākumi, restorānos ir īpaša ēdienkarte, var doties naksnīgās pastaigās. Šādi var ļauties svētku priekam, ko sarūpējuši citi. Viesnīcā gaidīs silta gulta un Jaungada brokastis. Pašam ne par ko nav jā rūpējas: nav jāiet uz veikalu vai tirgu pēc produktiem, nav jāspodrina māja un otrā rītā jāskatās viss no sākuma.

SAPLĀNOT MĒRĶUS

Jaunās vides un piedzīvojumu iespaidā raisās arī jaunas domas, tāpēc ir vērts tās pierakstīt. Vislabāk ir, ja starp ekskursijām, pastaigām un maltītēm atradīsiet arī brīvu brīdi, lai apsēstos un padomātu, sarakstītu nākamgad svarīgākos darbus, mērķus un vēlmes.

ĒGIPTES SANTA KLAUSS PLUDMALĒ

Jaungada atmosfēra Ēģiptes kūrortos bieži pārspēj citviet redzēto. Visapkārt izrotātas mākslīgas egles, ir dekori, viesnīcnieki svinībās pieaicina austrumu deju izpildītājus. Santa Klauss uz pludmales fona, kur visi ir peldkostīmā ar kokteiļiem, sākumā izskatās komiski, tomēr Jaungada sagaidīšanā tā ir jauna pieredze. Ziemeļbriežus te aizstāj kameļi.

PERU UN EKVADORĀ – MISTIKA

Andos Jaungadu sagaida nedaudz mistiskā garā, pirms tam notiek svētku tirgi, kuros var satikt šamaņus un zīlēt nākotni. Peru un Ekvadorā, lai piesaistītu veiksmi, ir viegli iekļauties vietējos rituālos. Savukārt dzeltens apģērbs piesaista veiksmi. Čīlē vēl ir tradīcija piedalīties piemiņas dievkalpojumā kapsētā un ar svecēm doties pie aizgājušajiem tuviniekiem.

CITVIET PASAULĒ

Pasaulē Jaungada sagaidīšanas tradīcijas ir atšķirīgas.

JAPĀNĀ TIC SIMBOLIEM

Japānā tic, ka Jaungada rītā tās krastā piedēl laimes dievi, kur tos sagaida tūkstošiem vietējo un tūristu. Jauno gadu ieskandina Budas tempļu zvani, pēc tam cilvēki kopā iziet ielās. Svētki rit, pavadīti ģimenes lokā, tiek rotāti bambusu zari, vilkts jauns apģērbs, lai gads būtu laimīgs. Galdā tiek celtas pupiņas, nūdeles un karpas, jo tā vairojas bagātība, veselība, spēks un pagarinās mūžs.

ŠVEICE TĒRPIJAS MASKĀS UN UGUŅO

31. decembris Šveicē iezīmē arī Svētā Silvestra dienu. Laika gaitā tās reliģiskā ietekme mazinājusies, un šveicieši vienkārši labprāt sagaida Jaungadu ārpus mājas. Svētki izvēršas jautri: katra pilsētiņa ir izrotāta, notiek dažādi pasākumi. Neatņemama sastāvdaļa ir maskarādes, gaismas šovi, uguņošana.

VĀCIJĀ CEP KARPAS

Vecgada vakarā Vācijā lej vaska laimi: ja

izlej gredzenu – apprecēsies; ja cūku – būs pilns galds; ja kuģi – ceļosi utt. Svarīgi līdz pusnaktij uz katra šķīvja atstāt nedaudz ēdiena. Liela nozīme ir karpām, jo vācieši tic, ka tās spēj dot materiālo labklājību.

ITĀLIJĀ IZMET LIEKO

Itālijā jābūt piesardzīgiem, lai nekas neuzkristu uz galvas. Šajā valstī pieņemts Vecgada dienā atbrīvoties no visa liekā, to izmetot pa logu: jo vairāk izdodas izmest, jo laimīgāks nākamajā gadā. Pēc pusnakts cilvēki dodas ielās, kur jaunais gads sākas ar izrādēm un uguņošanu. Venēcijā Jaungadu sagaida ar skūpstu, un te var sastapt neskaitāmus pārus, kas ļaujās skūpstiem.

ČEHIEM KABATĀS NAUDA

Čehi prot priedzēt, un Jaunā gada sagaidīšana tiem ir vieni no lielākajiem svētkiem. Prāgā liksmība turpinās līdz pat rītam, kad vieni svētki pāriet nākamajos – Čehijas Neatkarības atgūšanas dienā. Tur tic: lai jaunajā

gadā dzīve būtu bagāta, Vecgada vakarā kabatas jāpiepilda ar naudu.

SOMIJĀ JĀPIECEĻAS PIRMAJAM

Tas, kurš Somijā Jaungada rītā pieceļas pirmais, visu gadu būs enerģisks. Viņiem zināms, kā panākt, lai bērni visu gadu ir klaukstīgi – 1. janvārī viņus nevajagot rāt. Arī somi no kausētas alvas vai vaska lej aukstā ūdenī laimi, pēc figūriņas nosakot, kas gaidāms. Galdā pieņemts likt plūmju ķīseli un saldu rīsu putru.

KRIEVIJĀ AR SALATĒTI UN SNIIEGBALTĪTI

1699. gadā Pēteris Lielais Krievijā izdeva dekrētu, ka naktī uz 1. janvāri jāsvin jaunā gada iestāšanās. Daudzas tradīcijas aizgūtas no Eiropas un ASV. Jaungada brīvdienas Krievijā pakāpeniski kļuvas garākas, un nu jau tās ir desmit dienas. Tur ļaudis iepiecinā Salatētis un viņa palīdzē Sniegbaltīte. Jaunais gads tiek sagaidīts pie bagātīga galda ar rasolu un šampanieti.

PĀRDOD

MĀJU Kuldīgā. Tālr. 25910700.

Sausu, skaldītu meža **MALKU**.
Tālr. 27885688.

Sausu **MALKU** maisos, kravās.
Tālr. 26544462.

Pārdod 3 m **MALKU** ar piegādi. Minimālais apjoms 20 m³. Tālr. 26760065.

Sausu **MALKU**. Tālr. 29254530.

PĒRK

AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 25669128.

Pērk **GARĀŽU** Kuldīgā. Tālr. 28728202.

SIA PRIEDES AG pērk **CIRSMAS** un **MEŽUS**. Tālr. 26993794.

Z/š SMAIDAS pērk **MĀJLOPUS**.
Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

SIA Valinda – LIELLOPUS, JAUNLOPUS dzīvsvārā. Tūlītēja samaksa.
Tālr. 29434034.

DAŽĀDI

Siltinām mājas ar **EKOVAŅI**, granulām un termoputām. Tālr. 26748235.

SIA Bērzi plus notira krūmu **APAUGUMU** no laukiem un grāvjiem. Pērkam zarus šķeldošanai. Tālr. 29150380, 26458900.

Sertificēts **MEŽA TAKSATORS, STIGOŠANA, DASTOŠANA**.
Tālr. 28358514.

PATEICĪBA

Pogrupu *Putas un Putiņas* labdarības koncertā Kuldīgas Sv. Katrīnas baznīcā 23. decembrī Štobju ģimenei tika saziēdoti 328,97 eiro. Sirsnīgs paldies visiem, kas ziedoja – ar savu talantu, dāsnu sirdi un ziedošanas prieku! Lai Dieva svētības jums!

Kuldīgas Sv. Katrīnas baznīcas draudze

PIEMINOT

ILMĀRS PILENIEKS
(06.03.1941. – 25.12.2019.).

*Pašas smagākās pasaules lietas –
Tie nav kalni vai akmeņu grēdas.
Tās ir mūsu mīļoto cilvēku,
Projām aizejot, atstātās pēdas.*
/G.Račs./

Mūžībā aizgājis mūsu mīļais tēvs, vīrs, vectēvs un vecvectēvs Ilmārs Pilenieks. Ilggadējs kolhoza *Vārme* priekšsēdētājs, vēlāk pagasta pašpārvaldes vadītājs. Jaunībā apguvis lauksaimnieka izglītību, visu mūžu palicis uzticīgs Latvijas zemei un ļaudīm. Izveidojis vienu no lielākajām zemnieku saimniecībām Latvijā – z/s *Bētas*. Bezgala dāsns pret visiem, ko mīlēja, un skarbs pret tiem, kas nedarīja pa prātam. Vitāls, enerģisks, izcilis organizators un orators. Kultūras cilvēks. Tas nebija viegls mūžs. Sirds pagura vairākkārt. Jaunie laiki nekļuva par grūtu, par nesaprotamu. Tagad viņš aiziet pie saviem mīļajiem – vecākiem, ko turēja augstu godā, māsas, brāļiem un mūža draugiem. Izsakām līdzjūtību arī visiem, kas viņu mīlēja un cienīja. Izvadīšana 4. janvārī 13.00 no Vārmes Sv. Miķeļa ev. lut. baznīcas, zemes klēpī guldīsim Lutriņu pagasta Aucenieku kapos 14.30.

Ģimene, radi

Klusajā un mierīgajā Ziemassvētku laikā mūžībā devies **ILMĀRS PILENIEKS**

(06.03.1941. – 25.12.2019.).

Vārmē Ilmārs Pilenieks ienāca 1967. gadā kā jaunais kolhoza *Vārme* priekšsēdētājs un izveidoja to par vienu no spēcīgākajām saimniecībām Kuldīgas rajonā. Kolhozu sistēmai sabrukot, Ilmārs Pilenieks nodibināja savu zemnieku saimniecību *Bētas*, kurā apstrādāja laukus, kopa lopus, nodarbojās ar tūrismu, viesu uzņemšanu un atpūtas pasākumu rīkošanu savā kafējnīcā *Kārlis*. No 1997. līdz 2001. gadam Ilmārs Pilenieks bija Vārmes pagasta padomes priekšsēdētājs. Šajos gados tika ieguldīts liels darbs Vārmes pagasta sakopšanā, kultūras un sabiedriskās dzīves uzlabošanā.

Visā savā darba mūžā Ilmārs Pilenieks mērķtiecīgi realizēja savus sapņus un ieceres, ar visiem spēkiem cenšoties paveikt sev nospraustu mērķi. Tomēr to sasniegšanā nekad neaizmīrsa par saviem līdzcilvēkiem – darbiniekiem, kolēģiem, Vārmes cilvēkiem, vienmēr pirmajā vietā liekot cilvēcību, atbalstu, palīdzību grūtā brīdī. Ilmārs Pilenieks – izcilis vadītājs, kārtīgs zemnieks un saimnieks, savas zemes Latvijas, Kuldīgas novada un Vārmes pagasta patriots, kurš jau 1988. gadā kolhoza *Vārme* jubilejas svinībās uznesa sarkanbaltsarkano karogu. Mums pietrūks Ilmāra Pilenieka – darbīga, dedzīga, vienmēr eleganta, ar nemiera dzirksteli acīs un sirdī!

Patiesā cienā un visdziļākā līdzjūtība Dacei, Andai un Ģīrtam, pārējiem tuviniekiem, radiem un draugiem.

Vārmes pagasta pārvalde

LĪDZJŪTĪBAS

*Aiz katra paliek dzīve
Un pasacītais vārds,
Bet atmiņas tik dārgas
Sirds ilgi saglabās.*

/M.Jansone./

Izsakām līdzjūtību Taisijai Stepaņukai, no tuva cilvēka atvadoties.

Liāna, Gaida, Austra

*Aiz tevis dzīvība un gaisma paliek,
Un atmiņas kā krāšņs zieds.*

/J.Silazars./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Gunāram Krūmiņam, mammu mūžībā pavadot.

SIA **KULDĪGAS ŪDENS** kolektīvs

*Paliec māt smaidā, paliec glāstā,
Paliec jaukajā bērniības stāstā.*

/O.Lisovska./

Izsaku līdzjūtību Gunāram ar ģimeni, māmiņu mūžībā pavadot.

Gunards

*Noriet saule vakarā,
Meža galus zeltīdama;
Nolīkst klusi sirmā galva,
Saules ceļu aiziedama.*

/T.dz./

Skumjās esam kopā ar Gunāru, mammu mūžībā pavadot.

Kurzemnieka kolektīvs

*Aiz katra paliek dzīve
Un pasacītais vārds,
Bet atmiņas tik dārgas
Sirds ilgi saglabās.*

/M.Jansone./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Ansonu ģimenei, ĒRIKU mūžībā pavadot.

Gailīšu, Gončarovu, Tomševicu ģimenes

*Nekad no pelēkiem mākoņiem
nav tik daudz tumšu skumju līdus.
Nekad vēl vējš zem debesīm
tik nežēlīgs un ass nav bijis.*

/F.Bārda./

Izsakām līdzjūtību AGRA HARITONA tuviniekiem, viņu mūžībā aizvadot.

Lazdu un Janušu ģimene

*Daudz dārga,
Bet ne visu pārklāj smiltis...*

/V.Rūja./

Visdziļākā līdzjūtība Litai, no brāļa atvadoties.

Ausma, Selga

*Ir skumjas, kas acīs asaras rieš,
Ir atmiņas, kas visu dzīvi silda.*

/A.Skuiņa./

Skumju brīdī esam kopā ar Emīliju, Elizabeti, Lindu un ģimeni.

Kuldīgas Centra vidusskolas 1.c,
3.b un 4.a klases skolēni un klašu
audzinātājas

*Kaut pa vistālāko ceļu
Viena aizgāji māt,
Es vienmēr būšu tev līdzās,
Tu vienmēr būsi man klāt.*

/I.Rudene./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Zanei Miltiņai, no mammas atvadoties.

SIA **Pīlskrogs** un Ēdoles pils kolektīvs

*Tukša paliek lauku sēta,
Klusa paliek istabiņa.*

*Aplūsuši tēva soļi,
Nav vairs tēva padomiņa.*

/T.dz./

Skumju brīdī esam kopā ar Ģirtu un ģimeni, tēti un vectētiņu pavadot smilšu kalniņā.

Mednieku klubs *Vulkāna Mednieks*

*Klums,
tevis vairs nav,
tikai atmiņas,
kas aizkustina dvēseli,
vārdi, kas nepateikti, – skan.*

/A.Gļauda./

Visdziļākā līdzjūtība Dacei Pileniecei un ģimenei, ILMĀRU PILENIEKU mūžībā pavadot.

Vārmes senjoru klubiņa dalībnieki

*Nošalc vēsma – mierīga, lai dusa,
Lai tev viegla dzimtās zemes smiltis.*

/L.Pēlmanis./

Vispatiesākā līdzjūtība ILMĀRA PILENIEKA tuviniekiem, mūsu priekšsēdētāju mūžības ceļos izvadot.

Kopsaimniecības *Vārme* ļaudis

*Palikts tavš darbīgais gājums –
Tik auglīgu mūžu neizdzēs riets.*

*Caur kokiem un bērniem būs turpinājums
Tā saulainai gaitai, ko beidzi tu iet.*

/M.Bendrupe./

Izsakām līdzjūtību tuviniekiem, no ILMĀRA PILENIEKA atvadoties.

Kolhoza *Vārme* kantora darbinieki

Jūtam līdzī ILMĀRA PILENIEKA ģimenei, viņu aizsaulē pavadot.

Kaimiņienes Ilga un Vera

*Lūdziet, lūdziet jūs, kuru dvēseles
Gaismā krīt,*

*Lai manā stundā pār mani krīt
Dieva miers un tēvzemes smiltis.*

/V.Strēlerte./

Jūtam līdzī Dacei un ģimenei, ILMĀRU zaudējot.

Ausma, Austra, Rigmora, Daina, Gunta B., Gunta R., Zinaīda un Antra

*Tu gadus mēroji ar darbu,
Ko krietni paveikt bij tavs gods.
Ar sirsnību un klusu rūpi,
Kā allaž centiem citiem dot.*

/K.Apškrūma./

Skumju brīdī esam kopā ar Daci, Andu un Ģirtu, viņu ģimenēm, no dzīvesbiedra, tēta, vectētiņa ILMĀRA atvadoties.

Mēteļu, Podiņu ģimenes

*Mīļo tēt, cik ļoti grūti
Tev zemes klēpim dot,
Atvadoties sveikas sūtiņ,
Dziedāt dziesmu pēdējo.*

/Z.Purvs./

Esam kopā ar tevi, Anda, tēti mūžībā pavadot.

A-52 aptiekas kolēģes

*Tavs mūžs
Ir dzimtā pusē sēti graudi,
Tie cauri gadiem
Jaunus asnus dzīs.
Caur paveikto
Kas nebeigs dzīvot ļaudīs
Plauks piemiņa
Un sirdīs nezudīs.*

/K.Apškrūma./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību un skumju brīdī esam kopā ar ILMĀRA PILENIEKA tuviniekiem, viņu kapu kalniņā guldot.

SIA *Lāses AM* kolektīvs

*Mums palikuši tavi vārdi.
Mums palikusi tava sirds.
Un liekas, ka ikvienā zvaigznē
Vēl tavas acis pretī mirdz.*

/M.Jansone./

Mūžības ceļā devies mūsu ģimenes draugs un krusttēvs ILMĀRS PILENIEKS, kurš mūžīgi saglabāsies mūsu ģimenes atmiņās! Izsakām visdziļāko līdzjūtību ģimenei, radiem, draugiem, esam kopā ar jums.

No Tevis atvadās Dace, Aigars un krustdēls Roberts

*Šī ir mūžīgā dzīvība, ka viņi atzīst Tevi,
vienīgo patieso Dievu, un to, ko Tu esi
sūtījis, Jēzu Kristu.*

/Jāņa Ev. 17:3/

Izsakām vissirsnīgāko līdzjūtību ģimenei un tuviniekiem, mūsu mīļo ILMĀRU PILENIEKU mūžībā aizvadot. Paldies, Ilmār, par tavu ticību, devību un sirds siltumu. Tiksimies mūžībā!

Kuldīgas Sv. Katrīnas draudze un mācītājs

Lasi mūs arī internetā:
[www.kurzemnieks.lv!](http://www.kurzemnieks.lv)

Par sporta pasākumiem, rezultātiem informējiet e-pastā: [inta.jansone@kurzemnieks.lv!](mailto:inta.jansone@kurzemnieks.lv)

Līdz pirmdienas 11.00 informējiet redakciju:

par kultūras u.c. pasākumiem e-pastā:

aiga.blumberga@kurzemnieks.lv,

par notikumiem draudzēs

e-pastā: dina.porina@kurzemnieks.lv, tālr. 63350568!

VĀRDADIENAS

No 30. decembra līdz 5. janvārim
 30. Daniela (1822), Daniels (5449),
 Dāniels (427), Dāvids (1889), Dāvis
 (3326)
 31. Kalvis (673), Silvestrs (244),
 Silvis (23)
 1. Laimnesis (26), Solvija (8), Solvīta
 (2421)
 2. Indulis (783), Iva (32), Ivis (32),
 Ivo (2360)
 3. Miervalda (1), Miervaldis (413),
 Ringolds (147)
 4. Ilva (965), Ilvita (42), Spodra (218)
 5. Sīmanis (20), Zintis (503)
 Populārākie: Daniels un Solvīta.

Reklāmas iespaidā

Dāvis Matīss Eliņš, strādā mēbeļu nozarē:
 – Mamma izvēlējās vārdu Dāvis, jo 1994.
 un 1995. gadā bijusi smieklīga pamperu rek-
 lāma ar personāžu šādā vārdā. Agrāk man
 nepatika, ka ir divi vārdi, bet tagad ar to le-
 pojos. Pazīstu vēl dažus Dāvjus, un varbūt
 kādā ziņā esam raksturā līdzīgi. Šo vārdu at-
 cerēties viegli, jo jāiegaumē tikai pieci burti.
 Gandrīz visi mani sauc par Dāvi, retu reizi
 kāds arī nosauc par Matīsu, lai pajokotu.

Elīna Elza Kļava (Jauno žurnālistu skola)
Dāvja Matīsa Eliņa arhīva foto

LAIKA ZIŅAS

ŠODIEN, 30. DECEMBRĪ

Dienas garums – 6 st. 48 min.
 Saule lec 9.02, riet 15.50.

Naktī +3°...+4°

8-9 m/s

Dienā +6°...+7°

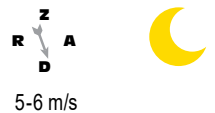

7-8 m/s

RĪT, 31. DECEMBRĪ

Dienas garums – 6 st. 49 min.
 Saule lec 9.02, riet 15.51.

Naktī +4°...+5°

5-6 m/s

Dienā +3°...+5°

5-6 m/s

Egle atgādina par cilvēku

Daudzi priecājas par lielisko ideju – šogad nevest egli no meža, bet izrotāt to koku, kas Kuldīgā aug pie ēkas Pilsētas laukumā 2. Bet retais zina, ka to savulaik iestādījis Kārlis Vainovskis, rajona galvenais arhitekts.

Kārlis Vainovskis.

Egle pie ēkas Kuldīgā,
 Pilsētas laukumā 2, ko
 savulaik iestādījis rajona
 galvenais arhitekts Kārlis
 Vainovskis.

„Jā, vectētiņš pilsētā stādījis
 daudzus kokus. Kārlis Vainov-
 skis bija ļoti gaišs cilvēks. Īsts
 Kuldīgas patriots,” *Kurzem-
 niekam* stāsta mazdēls Māris
 Vainovskis. Viņš ir rīdzinieks,
 bet agrās bērnības vasaras
 saistoties ar skaisto Kuldīgu,
 dzīvojot pie vectētiņa otrā stā-
 va dzīvoklī tipiskā vecpilsētas
 mājā Policijas ielā.

„Spilgti atceros, ka gandrīz
 visas mēbeles bija vectētiņa
 pašrocīgi izgatavotas. Apgūst-
 ot nelielo kvadrāturu, dzīvoklī
 bija saliekami galdi, transfor-
 mējami skapīši un izvelkamas
 gultas. Interesantākā vieta bija
 darbnīca ar lielu ēvelgaldu un
 neskaitāmiem darba instru-
 mentiem.”

Pēc vectētiņa stāstītā Māris
 varot secināt, ka padomju var-
 ras laikos, būdams rajona gal-
 venais arhitekts, viņš darījis
 visu, lai saglabātu Kuldīgas
 vēsturisko apbūvi, rajona un
 pilsētas kultūras mantojumu
 kopumā. Tā 1969. gadā ar
 kopīgu Latvijas PSR Valsts

celtniecības lietu komitejas
 un Kultūras ministrijas pavēli
 K.Vainovskis iecelts komisijā,
 kas noteica Cēsu un Kuldīgas
 aizsardzības un apbūves regu-
 lēšanas zonas.

K.Vainovska dzīvesbiedre
 Milda Vainovska ilgu gadu
 strādājusi par latviešu valodas
 un literatūras skolotāju Snē-
 pelē. Viņiem ir viens dēls –
 Andris, un vienīgais mazbērns
 Māris atceras, ka vecmāmiņai
 piederējusi vairāk nekā 60 val-
 stu ābeču kolekcija, puikam bi-
 jis interesanti pētīt dažādu zem-
 ju bērnu pirmās grāmatīņas.

K.Vainovska dēls Andris
 savukārt bijis Rīgas pilsētas
 galvenā arhitekta vietnieks un
 daudzu projektu autors. Kopā
 ar Māra mammu, arī arhitek-
 ti, Birutu Vainovsku viņi pie-
 dalījušies konkursā par LPSR
 Valsts mākslas akadēmijas (ta-
 gad Latvijas Mākslas akadē-
 mijas) darbnīcu piebūvi, uzva-
 rot 15 dalībnieku konkurencē,
 un projekts ieguvis arī PSRS
 Arhitektu savienības medaļu.

Andra un Birutas Vainovsku
 projekts drosmīgi pretstatījis
 jaunus būvprojekta veidus
 un (līdzīgi, kā izbūvēts mūs-
 dienās) paredzējis daļu jauno
 telpu izvietot pazemes līmenī,
 stāsta Māris.

Viņa paša darbība saistās
 ar zvērīnāta advokāta prak-
 si: „Esmu vecākais partneris
 starptautiskā advokātu birojā
Eversheds Sutherland Bitāns.
 Specializējos finanšu tiesībās
 un komercietībās.” Kā mece-
 nāts Māris atbalsta izglītības,
 kultūras un sporta projektus.

Māra sieva Loreta Vainov-
 ska ir deju skolotāja, sacensī-
 bu organizatore un sporta deju
 tiesnese. Savukārt abu dēls,
 K.Vainovska mazmazdēls
 Oskars mācās Rīgas Valsts
 1. ģimnāzijas 12. klasē un lī-
 dzīgi kā vecvectētiņš savu
 profesionālo darbību plānojis
 eksakto zinātņu laukā.

Daiga Bitiniece
Māra Vainovska arhīva un
Alberta Dintera foto

Mīlestības pilni Ziemassvētki

Kuldīgas neredzīgo biedrība 19. decembrī draudzes *Lielās godības ķēniņš* telpās svinēja Jēzus Kristus dzimšanas svētkus.

„Šis ir laiks, kad varam no jau-
 na ielaist savā sirdī Jēzu Kristu,
 viņa mīlestības gaismu, gaismu,
 kas deg jau 2020. gadus. Jēzus
 Kristus var izmainīt ikviena cil-
 vēka dzīvi, ja vien mēs tam ļau-
 jāmies un kļūstam arvien labāki
 un mīlestības pilnāki,” sacīja
 mācītājs Aldris Zalkovskis.

Biedrības vārdā Kristīne Dzin-
 tare saka paldies pašvaldības

aģentūras *Sociālais dienests* va-
 dītājai Marutai Jautaiķei, Kul-
 dīgas novada domes pārstāvim
 Viktoram Gotfridsonam un Lie-
 pājas neredzīgo biedrības pārs-
 tāvjiem Norai Lipartei, Aigaram
 Bušam un Edgaram Krakupam
 par dāvanām un sveicieniem.

Ar skaistām dziesmām visus
 iepriecināja Ina Zalkovska ar
 slavēšanas grupu, tika sveikti

novembra un decembra jubilāri.
 Kristīne Dzintare pateicās vi-
 siem valdes locekļiem par nesav-
 tīgu darbu un atbalstu biedrībā,
 bet īpašs paldies tika draudzes
Lielās godības ķēniņš kalpotāju
 komandai: Zanei, Kristai, Sand-
 rai, Valdai, Ilonai, Birutai, Ind-
 rai, Aigai, Inai un Aldrim.

Jana Sūruma
Kristīnes Dzintares foto

Visi mīlojas ar gardu ķirbju zupu, par kuru parūpējies Valda Briekmane.